

DISCURS D'INICI DE FESTA MAJOR

Bon vespre a tots i a totes, i gràcies per haver vingut. (Diputats, diputades, alcaldes, alcaldesses, regidors, regidores).

Benvingudes a l'inici ciutadà de Festa Major.

En primer lloc permeteu-me agrair als portaveus dels grups municipals que hagin volgut acompanyar-me a l'escenari en aquest inici de Festa.

Començaré explicant-vos la meva situació familiar. Jo tinc dos fills, una de 15 dies i un de 5 anys.

Sabeu els que teniu fills d'aquesta edat que sovint, perds el control sobre la música que escoltes al cotxe.

Nosaltres, escoltem una cançó de la Mica la Viatgera, que parla de la Festa Major i que diu "No hi ha més gran Diada que la Festa Major, Tots ens vestim de gala i també d'emoció, procurem divertir-nos i sortir a passejar, Que a tothom de la vila voldríem saludar".

És una definició pensada per nens però que des de la senzillesa parla de l'essència de la Festa, la Festa més important que pot tenir una ciutat i una festa ciutadana. Una Festa com dic al programa de Festa Major Sabadellenca i Popular..

Sabadellenca perquè la fan les entitats i la gent compromesa de la ciutat. Tota l'energia ciutadana es concentra aquests dies i fa possible la Més gran Diada com diu la cançó.

I popular perquè la ciutadania a través de l'organització en entitats o bé fent-se seus els carrers i places de la ciutat són els protagonistes de la Festa. Sense vosaltres, sense la gent de Sabadell, la Festa no seria aquesta gran diada.

Hi ha moments de la Festa que el què fa Festa és la gent que retrobes al carrer i que com diu la cançó a "tots volem saludar".

I això ens connecta directament amb l'espai públic. I amb la manera d'entendre la ciutat, Aquest espai que durant la festa ocupem, vivim i gaudim, i que ens agradaria que també durant la resta de l'any fos més un espai de convivència i coneixença que un espai de pas i de vehicles, un espai on s'hi faci vida, on hi passin coses.

Perquè un espai públic utilitzat és també un espai públic més respectat i cuidat. I aquest espai públic compartit, aquest Sabadell tangible, ens presenta reptes. Tenim el repte de mantenir-lo i de millorar-lo, tenim places i carrers que estan degradats i cal arreglar.

Tenim obres inacabades des de fa molt de temps o no ben resoltes o no iniciades, Plaça Espanya, Parc del Nord, Passeig, Soterrament de Gràcia-Can Feu, la Residència del Sud que són inversions estratègiques pel desenvolupament de la nostra ciutat.

Aquest concepte de ciutat, de barri de carrer, és com el de l'acte d'avui un concepte de ciutat oberta, sense barreres, sense parets i aquesta ciutat oberta i sense parets ha de ser-ho també per la gent que pateix d'aquí i d'allà.

En primer lloc, vull parlar dels refugiats. Ens hem passat les darreres setmanes veient imatges terribles de persones que fugen dels seus països, fugen de la guerra, de la gana, de la desesperació. Intenten creuar les fronteres de Turquia, el Mar Egeu i les fronteres de Grècia, Macedònia i Serbia. I moren en l'intent.... avui són d'allà però no fa tants anys eren d'aquí sortint pels Pirineus cap a Argelers.

I davant d'aquest drama humanitari. Cal garantir el dret d'asil, cal destinar recursos a acollir els desplaçats, distribuir aquests recursos en el territori, i comptar amb la implicació i la cooperació local. I Sabadell hi ha estat, hi és i hi serà. Això és el que cal. Perquè estem parlant de persones que no poden tornar a casa seva perquè casa seva ja no existeix, o simplement és sota una pluja de bombes.

Mirar la història sempre ajuda. I si mirem la història hi trobarem el compromís de Sabadell amb les víctimes de molts altres conflictes. el Sahara Occidental i Bòsnia i Herzegovina. I no puc deixar de pensar que totes les guerres s'assemblen molt entre elles. Comparteixo amb vosaltres una lletra profunda d'una cançó de Lluís Llach "Els Trens de Kosovo" que avui desgraciadament torna a il·lustrar el què passa.

Tornen els trens, plens de la pobra gent, pobra, ulls que miren enlloc perquè venen d'enlloc i enlloc veuen el seu destí. Tornen els trens d'un món que tots pensàvem lluny

En aquell moment tornava un món que pensàvem lluny, i ara torna de nou. Fa uns mesos es complien 20 anys de la matança d'Srebrenica, No oblidem, perquè no torni a passar. No oblidar vol dir mantenir el compromís, el compromís ciutadà i el compromís institucional.

I per això reclamem governs dignes, valents i solidaris. que compleixen de debò amb el que s'espera de nosaltres.

I si hi ha gent que mor per arribar on som nosaltres, i nosaltres des d'Europa ens hem de defensar d'aquestes altres persones vol dir que alguna cosa no funciona.

I algú em dirà: i tot això, què té a veure amb nosaltres?

Ho té a veure TOT. Perquè volem una ciutat solidària fora i dins. Que no sigui indiferent a les injustícies.

Us deia, d'allà i d'aquí, a Sabadell hi ha gent que pateix. Tenim el deure i l'obligació de garantir la dignitat de totes les persones de la ciutat, de garantir un mínim al que tots hi tenim dret.

I aquesta situació també hi és present aquests dies de Festa major. I en parlarem a les converses que com deia a l'inici es produiran als carrers perquè hem dit que ens trobem al carrer i ens saludem. Doncs a mi m'interessa això, de què parlem quan ens trobem.

I els que som aquí, potser parlarem d'això que estic dient.

I alguns parlarem de la situació dura que viuen els nostres veïns que estan patint per si perdran la vivenda, o si podran pagar els rebuts. i aquesta és la prioritat número 1 fer front a l'emergència social i per això hem de buscar la manera de solucionar-ho reclamant responsabilitat a les entitats financeres, a les empreses de suministraments, buscant mecanismes amb els jutjats, compartint vies de solució amb la PAHC i amb el teixit associatiu.

Els que tenim fills parlarem de l'escola que està a punt de començar, i parlaran dels preus dels llibres i de les beques menjador, de les escoles a les que aniran. Els mestres de la seva situació laboral i de les substitucions. I els que aquest any han de decidir fer un mòdul o començar la universitat parlaran de les seves esperances i de no marxar quan hagin acabat.

Permeteu-me posar la reflexió al voltant de l'educació, hem de fer una aposta com a ciutat per l'educació, no només des de la política, ni des de l'escola, ho hem de fer les entitats, les empreses, les famílies. Una societat formada, educada, és molt més resistent a les situacions de crisi, no només econòmica, també crisis de valors o polítiques. Són ciutadans més preparats per tant que atreuen nuclis industrials i de coneixement de molt més alt valor i que són molt més crítics, des del punt de vista de la presa de decisions. Sabadell som ciutat universitària, tenim l'UAB i l'ESDI, no totes les ciutats ho poden dir i és un valor diferencial important i que cal aprofitar, també per la innovació i la recerca.

Molts ciutadans i ciutadanes que no tenen feina parlaran d'això, i en parlaran amb altres que si en tenen, o amb persones que han fet cursos de formació o de reciclatge, o amb d'altres que han començat feines noves.

Com us deia, apostem per la Formació professional, i la ocupacional, de manera dual perquè generarà molta més oportunitats i capacitat d'ocupabilitat per aquestes persones. I hem de ser capaços de poder posar en comú tots els recursos existents a la ciutat, els que fem des de l'ajuntament, des de les entitats econòmiques, els sindicats, altres administracions i generar sinèrgies que facilitin la generació d'oportunitats, tenir una estratègia comuna. I per generar llocs de treball hem de poder crear teixit empresarial, arrelat a la ciutat des de la proximitat que no sigui deslocalitzable amb una responsabilitat social i amb elevat valor afegit.

La ciutat està a la zona industrial més important del País i ha d'exercir un lideratge compartit amb altres municipis, i col.laboratiu amb els agents econòmics i socials per ser la peça motor econòmica del País. I ho hem de fer perquè és una bona via per generar les oportunitats laborals que ens calen, i per aconseguir coordinar la FP i per ordenar les infraestructures de

l'àrea i per protegir els espais lliures i gestionar els residus, per això ens cal liderar l'Àrea Vallès.

I a Sabadell es parlarà de la neteja dels carrers, del servei d'escombraries i hem de ser capaços de millorar-ho des del compromís cívic i la correponsabilitat de la ciutadania i des de l'exigència i el zel i la preocupació des de l'ajuntament. També parlarem del civisme i la seguretat, i ens cal com abans la col·laboració de totes però també un nou model de seguretat, de proximitat i a tots els barris.

A les places i carrers de Sabadell es parla de les llistes d'espera de la sanitat pública, i dels llits del Taulí. I de la professionalitat dels metges i metgesses que mantenen la qualitat i nosaltres treballem per recuperar el Taulí al 100% de funcionament en llits i plantes.

I parlarem de política i presumptes casos de corrupció i a Sabadell en podrem parlar en passat.

Però mentre política i corrupció siguin conceptes que vagin plegats la política no podrà fer allò pel què ha de servir que és ser l'eina perquè la gent normal puguem transformar les coses. Per recuperar la confiança els que fem política hem de ser els més bel·ligerants contra la corrupció i els més transparents, ètics i honestos. Per això hem de ser part de l'acusació en el cas mercuri. Una nova manera de fer i actuar.

I és clar, parlareu de Catalunya i de les eleccions del setembre.

Potser parlareu dels nous regidors i regidores i del nou alcalde, dels meus pantalons apretats, la barba i suposo que alguns també de que som independentistes. Imagino que no és cap sorpresa crec que ho hem dit sempre...

En els darrers 35 anys, Sabadell ha tingut alcaldes no independentistes. I de la mateixa manera que això era normal en una ciutat plural i diversa, ara també ho és.

I de la mateixa manera que aquells alcaldes se'ls presuposava que estaven disposats a treballar per a tothom i amb tothom, jo també.

L'any passat, també a l'inici de Festa Major, l'exalcalde Joan Carles Sánchez, crec que encara no independentista, va fer servir les paraules de Pere Quart a Corrandes d'Exili i va dir que "Catalunya havia de votar per evitar una altra esperança desfeta que esdevingui en una recança infinita, tant aquells que, com jo, somiem una pàtria completa com els que pensen (com ell) que el nostre país ja la té, la plenitud" I jo vaig pensar que això era la normalitat.

Perquè malgrat els escarafalls i les gesticulacions, un alcalde que manifesta lliurement la seva posició política (independentista) i que entén i respecta que tothom expressi la seva és un alcalde de tots.

Perquè malgrat el tacticisme polític, un alcalde que treballa per garantir el dret a la pròpia ciutat, a l'equitat, a la solidaritat, a la convivència i a ser escoltat, és un alcalde de tots.

I aquest és el meu i el nostre compromís amb Sabadell.

I tot això que es parlarà a les places i als carrers és el que ens interessa, i és des d'on volem reprendre el camí. Ho he dit aquests dies: volem reprendre el camí de les coses senzilles.. Aquesta ciutat ha de reprendre el camí de les coses senzilles. Les necessitats de la gent, les nostres necessitats són la prioritat.

Perquè crec en el dret de tothom a ser escoltat. Dret a decidir com volem la nostra ciutat i el nostre país; dret a expressar-nos en llibertat; dret a la nostra ciutat.

Direu estranyats: ara arriba aquest alcalde i ens diu que tenim dret a la ciutat. Doncs sí, tenim dret a la ciutat. A gaudir-ne, a tenir accés universal als seus serveis, a que estiguin a l'abast de tothom, a fer servir l'espai públic com us deia abans.

Dret de no conformar-nos; dret a treballar per reconquerir els drets. Comença el curs i ara és l'hora de fer que les coses passin, de transformar la realitat i ho farem plegats amb els agents polítics, amb les entitats, amb els i les veïnes, coneixent, planificant i actuant per fer realitat el canvi.

I vull acabar com he començat, amb aquesta mirada senzilla, amb aquesta cançó pensada per als nens:

Repicaran les campanes i algun castell de focs,
Sonaran les orquestres i també animadors,
Titelles mags i pallassos portaran la il·lusió
Cercaviles, Sardanes, dimonis i gegants.

Que no vol dir res més que la festa major la fan principalment les entitats són les que fan possible la festa major, i penseu que la seva feina és durant tot l'any i que mantenen la cultura viva i que les hem de recolzar i reconèixer, per tant des d'aquí gràcies per fer-ho aquest any, els passats i els propers.

Gràcies també a tots els treballadors municipals que aquests dies doneu tot i més. ompliu carrers i places, gaudiu i somrieu.

Salut, Alegria i Bona Festa Major!